

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/250/2018
Identifikačné číslo spisu:	5111229763
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:5111229763.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne N. Š., bytom P. XXX, XXX XX P., zastúpenej JUDr. Jankou Chorvátovou, PhD., advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie Antona Bernoláka 51, 010 01 Žilina, proti žalovanému T. Š. K., bytom J. XXXX/XX, XXX XX Ž., zastúpenému JUDr. Ivetou Mikulovou, advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie M. R. Štefánika 5, 010 01 Žilina, o určenie vlastníckeho práva, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 25 C 217/2011, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 27. júna 2017 sp. zn. 11 Co 149/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením z 28. decembra 2016 č.k. 25 C 217/2011-168 konanie o určenie vlastníckeho práva zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby v celom rozsahu za súhlasu žalovaného. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne uznesením z 27. júna 2017 sp. zn. 11 Co 149/2017 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o nároku žalovaného na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalobkyni, vo výroku, odvolaním strán sporu nenapadnutom, ponechal uznesenie prvoinštančného súdu nedotknuté a žalovanému priznal nárok voči žalobkyni na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako správne v zmysle § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Uviedol, že podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zaviniła zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Konštatoval, že pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že podľa jej názoru došlo k späťvzatíu žaloby pre správanie žalovaného, podľa odvolacieho súdu nemožno konanie žalovaného v predmetnom spore hodnotiť ako také správanie žalovaného, ktorým by procesne zavinił zastavenie konania a ktoré by vo svojej podstate mohlo byť dôvodom pre žalobkyňu na späťvzatie žaloby. Odvolací súd je toho názoru, že dobrú vôľu žalovaného pri stanovení kúpnej ceny nemožno v konečnom dôsledku použiť

proti nemu a nepriznať mu nárok na náhradu trov konania, ktorý mu nesporne a priamo vyplýva zo zákonného ustanovenia. Na záver dodal, že vzhľadom na celkové okolnosti prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že nepriznanie náhrady trov konania žalovanému s poukazom na ustanovenie § 257 CSP by neprimerane zasiahlo do jeho majetkových práv, nakoľko by mu bol bez relevantného zdôvodnenia odopretý majetkový nárok, ktorý mu zo zákona nepochybne patrí.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu, v časti výroku o nároku žalovaného na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalobkyni a voči výroku o priznaní náhrady trov odvolacieho konania v celom rozsahu, podala žalobkyňa dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodila z § 420 písm. f/ CSP. Uznesenie odvolacieho súdu, ako aj prvoinštančného súdu považuje za zmätočné, riadne neodôvodnené, predčasne vydané, pretože súdy nevyhodnotili všetky dôkazy a súdne konanie podľa nej trpí závažnými procesnými pochybeniami. Navrhla napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu žiadal dovolanie ako neprípustné odmietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v zákonom stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo dovolaním napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. Z ustanovenia § 419 CSP vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, len ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne podanie dovolania nepripúšťa, nemožno rozhodnutie odvolacieho súdu úspešne napadnúť dovolaním; rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

7. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

9. Pokiaľ je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

10. Žalobkyňa dovolaním napadla uznesenie odvolacieho súdu, vo výrokoch, ktorým odvolací súd rozhodol o náhrade trov konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozhodnutí z 28. februára 2018 sp. zn. 6 Cdo 160/2017 vyslovil záver, že: „Rozhodnutie o náhrade trov konania je v zásade chronologicky posledným rozhodnutím v konaní a neznamená, že sa ním konanie končí, keďže popri ňom nie je meritorne rozhodnutie. Samotné konanie je už právoplatne ukončené a dovolaním napadnutým uznesením sa riešila len parciálna otázka náhrady trov konania, ktorá už nie je konaním vo

veci samej.“ Aj z publikácie Civilný sporový poriadok, Komentár, C. H. Beck, Praha, 2016, str. 1354 a 1355 vyplýva, že vecou samou nie je rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania a takéto rozhodnutie nie je ani konečným rozhodnutím vo veci samej. V danej veci nejde teda o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, preto prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 CSP nemožno vyvodiť.

11. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne nie je podľa § 420 CSP prípustné, najvyšší súd ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

12. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa ustanovenia § 453 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.